

това време отъ цѣлия търновски окръгъ.

Още следъ обявяването на въстанието въ Дръновския Манастиръ, Габрово и Севлиево, е билъ изпратенъ отъ Цариградъ въ Търново единъ извънреденъ пратеникъ Али Шефикъ Бей, крайно добъръ и разуменъ човѣкъ, който да състави специална комисия за сждане на бунтовниците.

Али Шефикъ Бей пристигналъ въ Търново на 8 май. За цѣльта той е зель 7 души турци, представители на разни правителствени учреждения, и 7 души българи, отъ които по занятие 6 души сж били търговци, а единия — членъ отъ Търновския Окръженъ Сждъ.

При сждането всѣки отъ членоветъ на казаната комисия е ималъ по единъ гласъ, а председателя — два.

Обвинителъ или прокуроръ въ този извънреденъ сждъ е билъ търновския Мютесарифинъ (окръженъ управител), а за защитникъ на подсждимитѣх officio е билъ назначенъ търновския адвокатъ Джовани Икономовъ.

Така съставенъ този сждъ е заседавалъ въ горния етажъ на конака и то нощемъ.

Решенията на сжда сж били окончателни и безапелационни. Потвърдяване отъ Цариградъ не се е искало дори и за смъртните присъди.

Какво е говорено отъ обвиняематъ въ този сждъ — не ни е известно въ подробноти. Знае се само, че всички, заедно съ Пешевъ и Карагйозовъ, сж отричали да сж били виновни, като на заявлението на обвинителя, че за тѣхната виновностъ има формални дознания, направени въ присъствието на 5—6 официални лица, и скрепени съ подписитѣ имъ още въ Севлиево, последнитѣ сж твърдѣли, че тия сж станали при голѣми насилия и побои.

За тия нечовѣшки насилия върху подсждимитѣ при предварителния разпитъ въ Севлиево, Юрданъ П. Теодоровъ въ книгата си „Въспоменания по въстанията въ Търновския санѣжакъ“, на стр 42 пише: „Оледствията и разпитванията на въстаницитѣ сж направени подъ голѣмъ бой, мъки и изтезания. Мжченията е вършилъ най много севлиевския влиятеленъ деребей Савдулахъ Ефенди. Бунтовницитѣ разказваха предъ Комисията въ Търново, че последния до толкова ги мжчилъ, щото, като имъ вързвалъ съ вериги вратоветѣ горе у гредитѣ, оставалъ само палцитѣ на краката имъ да допиратъ долу до бемята и тѣй ги държалъ въ едно положение — нито живи, нито убесени; тѣ предпочитали по-добре да умратъ, отколкото да ги мжчатъ толкова“.

Изненаданъ сжда отъ тая жестока и незаконна постъпка на севлиевскитѣ власти, Председателя на сжда е вз-